

Mosolygások

I.

Szemem szólna szemeddel:
kő, nem járja vér;
kezet fognék kezeddél:
kő az is, nem él;
tested minden tagja ép:
arany metszés-arány;
mozdul lábad, mint ki lép:
megkövült magány; —
s ajkadra villan valami
fény; ugyan honnan ered? —
mosolygásodban isteni
láng leheli lelkedet.

II.

Titok nélküli Sfinx csupán a Donna,
vélnéd, sosem volt szívérlelő gondja, —
s tekintetében tört vitorla: tompa
félálomban tűnődik a Gioconda;

derűje mintha csalna: lám szelíd
ajka lezárja gyöngy fogsorait,
arcán a vér sápadt tavasza nyit,
szemöldökén szivárványív a híd;

szemében hegyitavak hűs magánya:
egének tükre, nem gögjének vára,
s mi benn kristályok hallgatagságába
dermed: vészjárt tengerek árapálya;

arcába magát temette sfumató
fátylaival a lét titkába látó,
s minden tudását e magába zárt hó
arc mosolyába rejtő Leonárdó.

III.

Hol van a lány, akinek hátán kikopogva a költő
római szép versét disztichonokba szedé;
hol van a költő, német költők közt ki az első
lett, a világnagyokig fölmagasítva művét;
s hol van a sok dobogó szív, fénylő elme, kiművelt
szellem: a vers-szeretők? — Mind lesodorta a szél.
S lám az idők mélyéről fölzuhan újra a vers és
jó mosolyogni, ha friss szíveken átmosolyog.

IV.

A homlokon sűrű bánat tapad,
aggodalom, harag,
ráncot vető feszültség
élezi a lány arcvonásokat;
de, mint mikor az éppen kiderült ég
hívja a lenti fényt: tenger mélyéről indul
szabadulni a kintul
valami, s itt van:
bontakozik kinyíltan.

Melyik beszédesebb: a néma száj,
lehúnyt szem, a bársonyos félhomály
sűrűségén átsejlő mozdulat,
mely tétova céltudattal kutat
egy másik szem, száj jelei
után: kinn, benn egyszerre fölveri
a valóságot s képzeletbeli
találkozásban
kigyúl, kihúny a rokon lánggal;

vagy ha tükkörré simúl ki a forrás,
tenyerébe veszi a kék eget,
beharmatozza a szájak, szemek
lány fészkrét valami éssen túli reménység,
melyben bölcsőmeleggel ring a mélység,
hiteles lesz az önfelelt mosolygás,
s bár hálóba nem foghatod,
föl-fölsejlő nyomot hagyott?

V.

Merre rohan az áradó patak,
hova viszi papírhajómat?
Magam mögött hagyni halálomat
nem elég egy tóparti csónak!
Az idő koptatása ellen mit tegyek? —
Hallgatnak erdők, ligetek, hegyek.

Egy jóízűt nevetni de jó lenne!
vidáman, főnntartások nélkül;

nagy örömöm telhetnék benne,
mert odajutottam végül,
hogy, ha fölnézek az egekbe,
aztán körül az emberekre,
szívem mosolyra békül.

KISS DÉNES

Gyerekjátékok

1

*A csillagokkal mi legyen?
Hogy szépen elaludjanak
rájuk hunyom a szemem
Többé nem jön föl a nap
A mélyet és a magasat
kint s bent összekeverem*

2

*Ez a hazám ez a szép
Hej komondor-Badacsony!
Dunántúli bari-dombok
ne fussatok szerte-szét
Mint kolomp szól ez a homlok
Veri Isten az egét*

Képek az idő értelmezéséhez

*Csillagidőben
porszempillanat
fénymutatóval
roppant óralap*

*Mintha nem élnék
fekszem itt hanyatt
Szívemben hajnal
agyam alkonyat*